

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 200.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000644176/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

han jo ikke! — Men den hellige Augustinus selv — hvad sagde han? — Det var første Gang, han saae Augustins Prædestinations-Lære, — og den *kunde* jo ikke være mere forfærdende, end den viste sig at være!

Da gled alt Fodfæste bort under Martin — den gamle, svimlende Rædsel var atter over ham, — det var endogsaa, som om Stedet forflygtigedes — han var ikke i Erfurt — men i Magdeburg — han lugtede Floddyndet, naar Elbens Vand stod lavt — — aa, det stank af evig Fordømmelse! — —

Men det drog efter sig Mindet om det friske, kolde Vand, han drak i sin Feber den Gang — — og straks efter erindrede han, ja, han fornåm sin egen Bøn hér i denne Celle, da han kom fra den store Samtale med Staupitz — — han begyndte selv at bede *nu*, inden han vidste af det. Og da — — steg der et Mod i ham, ligesaa mægtigt som Evigheden, syntes han, mægtigere end Rædselen, — Gud var hos ham i dette Mod!

Var han ikke uovervindelig nu? — Han skammede sig, at han havde kunnet lade sig overmande af Angsten igjen. Nej, aldrig vilde han vide af Trældomsfrygten mere, aldrig stille Gud Betingelser, aldrig forlange Sikkerhed for sin Salighed! aldrig! aldrig! thi da kom Angsten! — — Gud alene! Gud alene! Hér, hér var Gud i dette salige Øjeblik, og han i Gud! — — aldrig forlange andet end dette eneste! — Gud alene og for hans egen Skyld. Alt andet var Egenkærlighed og Angst. Om Gud saa havde forudbestemt ham til evig Pine i Helvedes Ild — ja! — *nu*, hér var Gud, og han var i Gud! — al anden Tanke var Trældomsfrygt og Egenkærlighed!

O, Hjerte mit,
fly bort, didind!
synk hen i Gud!
Alt, hvad jeg er,
synk i den bundløst dybe Strøm!
Flyer jeg fra Dig,
Du møder mig,
taber jeg mig,
jeg finder Dig,
Du Skat, som over alting er!

Ja, nu vidste han det, nu var han uovervindelig! nu kunde Angsten blot komme! Alt, hvad den skulde leve